

Abstrakt

Tato práce, jež vznikla na základě ročního terénního výzkumu na pražském Petříně, se snaží o symetricko-antropologické zmapování procesů klíčových pro tvorbu a zachování tohoto prostoru. Park je vnímán nikoli jako statické pozadí pro lidské interakce, nýbrž jako hybridní dynamický proces tvořený sítí prvků materiální i nemateriální povahy. Není to pouze prostor veřejný, a tudíž lidský, ale sdílený různými druhy aktérů. Člověk má však v mnoha ohledech rozhodující vliv na to, jakým způsobem bude park spravován, kteří aktéři se na jeho tvorbě a reprodukci mohou účastnit, a kteří budou naopak vyloučeni. Autorka se snaží zodpovědět, na jakém základě k těmto rozhodnutím dochází, komu je přidělováno „právo na Petřín“ a z jaké mocenské pozice. Ústředním tvrzením práce je, že tato rozhodnutí jsou vždy politická. Nemohou být pro neuchopitelnost složité petřínské reality založena na jedinou provždy platné odborné analýze, ale pouze na momentálním úsudku městských autorit. Důsledkem politiky vylučování určitých aktérů z účasti na tvorbě prostoru pak může být narušení kulturní i sociální diverzity místa.

Klíčová slova: bezdomovectví, metabolismus, městský veřejný park, veřejný prostor, symetrická antropologie

Bibliografický záznam: Stulíková, Vlasta. 2013. *Kdo má právo na Petřín: veřejný park v perspektivě symetrické antropologie*. Nepublikovaná diplomová práce. Praha: Univerzita Karlova v Praze. 89 s.